

Straffebøder, der skulle ramme ham, naar han ikke opfylder disse Forpligtelser. Vi mene, at det vilde være temmelig upraktisk og ogsaa overflødig, at Fogden skal sende en skriftlig Begjæring til Sogneraadets Formand, naar han finder det nødvendigt at rekvirere Slæder eller Bogne til Bortførsel af Sneen; det vil vist være tilstrækkeligt, at han sender Bud, naar han har saadanne Ting behov, og vi have derfor foreslaaet, at Ordene „En skriftlig“ skulde bortfalde. — Straffebestemmelserne i § 21 have vi anset for at være for strenge, og det er derfor foreslaaet at nedsætte dem til det Halve. — Endringsforslagene under 6, 7 og 8 til § 14 tilfigte at fastslaa en Forskjel mellem Snelastningsarbejde, udført paa Landeveie, og Snelastningsarbejde, udført paa Biveie. Udvalget har troet, at det var unødvendigt at oplaste en dobbelt Rørebane paa Biveie, og at det vilde være tilstrækkeligt, naar der blot blev gjort en farbar Vej med en Soldeplads for hver 50 Favne. Man antager, at der derved vilde spares en hel Del Arbeidskraft, Tid og Penge, og jeg skal derfor anbefale de vedkommende Forslag. — Endringsforslaget under Nr. 9 til § 15 gaar ud paa at forandre Bestemmelserne om Erstatningspørgsmaalet. I Lovforslaget er det overladt til Snelogden og Sognefogden at afgjøre dette Spørgsmaal, men Udvalget mener, at i mange Tilfælde kunne disse to Mænd netop selv være Parter i Sagen ligesom der under alle Omstændigheder ikke er Sikkerhed for, at de altid vilde være saa upartiske som ønskelig, og man har derfor foreslaaet, at Spørgsmaalet om Erstatning skal afgjøres af en Voldgiftskommission. — Forslaget under Nr. 11 til § 22 gaar ud paa at straffe med Bøden, der ikke møder i rette Tid. Lovudkastet taler nemlig kun om den, der enten aldeles udebliver eller sender en ikke arbejdsdygtig Mand i sit Sted, men det taler ikke om det tredje Alternativ, at Manden kommer for sildig, og det er dette Alternativ, som Udvalget har anset det for heldigt at medtage. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 12 har jeg allerede berørt, at de 5 Forslagsstillere ere enige om at fastholde det. — Det næste Endringsforslag er, som det høie Thing vil se, filltet af den høitagtede Indenrigsminister og tiltraadt af Udvalget. Jeg tror at turde sige, at Forslaget er fremkommet af Hensyn til den store nationale Ulykke, der ifjor ramte Landet, hvor man ligesom sølte Sævet af en Lovbestemmelse, der satte de stedlige Autoriteter i Stand til at tilveiebringe Arbeidskraft, naar det gjaldt om at redde Mennefters Liv og Gods eller, som

det hedder i Endringsforslaget, gjaldt om at forhindre, at en alt foraaftaget Skade griber videre om sig. — Endringsforslaget under Nr. 14 gaar ud paa, at andet Stykke af § 38 skal bortfalde. Dette Stykke indeholder en Bestemmelse om, at Armeens Officerer skulle kunne fordrø Rjærker in natura; men dette anser Udvalget ikke for heldigt. — Endringsforslaget under Nr. 15 til § 46 gaar ud paa at gjøre Lovens Skrafttræden afhængig af den nye kommunale Skattelov. Forslaget er støttet paa den høitagtede Indenrigsministers Øfte om, at, først naar denne Skattelov traadte ud i Livet, skulde Loven om det kommunale Arbejde træde i Virksomhed. — De af ærede Medlemmer udenfor Udvalget stillede Endrings- og Underendringsforslag skal jeg ikke nu udtale mig om, men afvente de Herres Motivering deraf.

Thorup: Skjøndt jeg for en Del kan være enig i den ærede Ordførers Udtalelser, finder jeg mig dog foranlediget til paa Halvdelen af Udvalgsmedlemmernes Vegne — den Halvdel, til hvilken jeg hører — at udtale, at vi have opfattet vor Opgave som Udvalgsmedlemmer noget anderledes end den Halvdel af Udvalget, hvortil den ærede Ordfører hører. Denne udtaler sig jo i Grunden ikke om det foreliggende Lovforslags Grundfætning, men henviser egentlig kun til Landsthingets Forhandlinger ifjor, hvilke Forhandlinger, som de ærede Herre, der ogsaa ifjor havde Sæde her i Thinget, vide, vare baade mange og lange og — det tør jeg nok sige — baade vidtløftige og sværende. Derimod har den Halvdel af Udvalget, hvortil jeg hører, opfattet sin Opgave saaledes, at Folkethinget ved at nedsætte et Udvalg har ment, at vi skulde udtale os over Lovforslaget og dets Grundfætning. Var dette ikke Meningen, vilde det jo have været unødvendigt at nedsætte et Udvalg, idet ethvert Medlem da simpelthen kunde have læst Rigsdagstidenden, hvortil den anden Halvdel af Udvalget har henvist. Ærede Medlemmer vilde se, at vi have udtalt os velvillig ligeoverfor Lovforslaget, men det forhindrer jo ikke, at der er enkelte Bestemmelser deri, hvortil vi have fundet os foranledigede til at stille Endringsforslag. Hvad angaar vor almindelige Opfattelse af Lovforslaget, skal jeg henvise til vore Udtalelser i Betænkningen, men ligeoverfor en enkelt Udtalelse i denne, nemlig den, at vi væsentlig betragte denne Lov som en kommunal Besættingslov, skal jeg dog her bemærke, at dette maasse strengt taget ikke kan siges, skjøndt jeg dog maa fastholde, at